

1225 1. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 1226

hele den øvrige meget beskædne og meget forstændige, som det forekommer mig, Forsvarsplan, der er fremlagt af den høitagtede Krigs- og Marine-minister, kan komme til Udførelse. Jeg skal henstille til den høitærede Marineminister, da der jo ogsaa i det andet Thing synes at være en levende Følelse af, at der behøves større Kampstibe, og at det er det Ønskelige, at disse tilveiebringes saa hurtigt som muligt, om han da ikke, støttende sig til den meget bifaldsværdige Udtalelse fra det høitærede andet Things Side, vilde forlange et større Beløb end det, som der oprindeligt var foreslaaet, hvilket naturligvis afhænger af, — hvad jeg ikke tør bedømme eller har Indsigt i — om der iaar med Nytte kan bruges et større Beløb end det, der er forlangt. Den ærede Minister omtalte, at han vilde stille et Endringsforslag med Hensyn til Pantserflibet. Jeg forstod ikke ret, om det er den samme Bevilling, som var optagen paa Finantslovsforslaget, da det forelagdes for Folkethinget, der sigtedes til, saaledes at Forlangendet ikke blot skal omfatte, hvad der stod paa § 23 i Finantslovsforslaget, men tillige de 600,000 Kr., der stod paa § 26. Jeg har en lille Formodning om, og beder tilgivt, hvis jeg i denne Henseende tager feil, at Meningen kun skal være, at Forslaget skal omfatte en Del af det Beløb, der stod paa § 26. Dette Beløb paa § 26 omfattede 2 Summer, nemlig det Beløb, der skal anvendes til at begynde et Pantserflib, nemlig 250,000 Kr., og det, der skal anvendes til Hs. Majestæt Kongens Skib, nemlig 350,000 Kr. Jeg vil nu haabe, at begge disse Beløb blive optagne. Jeg kan nemlig ikke skjønne, at det fra Repræsentationens Side kan være sømmeligt at undlade at bevilge det Beløb, der er forlangt til et Skib til Kongens Brug. Jeg kan vel forstaa, at Ministeren kan have Grunde og meget smukke Grunde til ikke at ville opstille denne Bevilling til Hs. Maj. Kongens Skib, efter at den har været negtet; men netop derfor forekommer det mig ønskeligt, om det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat med Hensyn til Finantsloven, vilde tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Det er min fulde Overbevisning, at Nationen saare gjerne bevilger, hvad der i denne Retning er nødvendigt. Naar Kongen reiser i Sylland, har jeg hørt rundt omkring i Befolkningen Tale om, og navnlig blandt Bønder, hvorledes vi dog maa sørge for, at Kongen kan blive godt hørende; — det sættes der ganske overordentlig Pris paa — og jeg tror ogsaa, at der hos Boerne er en Følelse for, at

Kongen kan være godt seilende. Jeg tror ikke, at det vilde vinde vort Folks Bifald i Almindelighed, om Hans Majestæt Kongen naar han vilde begive sig paa en Reise til England eller Rusland, skulde gaa ombord enten i et privat Dampflib, eller i en af de saa skjønne gamle Kasser i Marinen, som vi kunne stille til hans Disposition. Men dertil kommer endelig, hvad der for mig er det mindre Besentlige ved denne Sag, at et saadant Skib jo ogsaa kan have sin Betydning for Flaadens Materiel, at det, da det vil blive et hurtigseilende Skib, meget godt kan bruges som Uvijodamper til en Slags Befordring af Depecher, kort sagt til den Slags Tjeneste, hvortil vore Skibe sedvanlig mangle Meget i Hurtighed, og med Hensyn til hvilken vi derfor befindende os i en ikke saa ganske ringe Trang. — Siden jeg er ved dette Spørgsmaal, skal jeg, da der paa et andet Sted er blevet lagt Vægt paa, ikke blot at Pantserflibet skal bygges hurtigt, for at vi hurtigt kunne faae det, hvad jeg naturligvis ogsaa sætter Pris paa, men ogsaa, at vi skulle bestille det i Udlandet og ikke bygge det paa vort eget Værft — tillade mig den Bemærkning — at det vilde jeg anse for aldeles urimeligt og urigtigt, fordi vi albrig kunne tænke os at faae Skibe byggede saa billigt og hurtigt som paa vort eget Værft, hvor en stor Mængde af de Udgifter, som paahvile Skibsværfter og der spille en stor Rolle, aldeles ikke faae Betydning med Hensyn til det enkelte Skib. Vi have den hele Administration, enten vi bygge et Skib mere eller mindre. En stor Mængde Materiel maa ligesuldt anvendes, en stor Mængde faste Arbeidere maa ligesuldt lønnes, vi have Pladsen, uden at betale Leie af den, kort sagt, vi ere fritagne for en stor Mængde af de Udgifter, som vi naturligvis maa betale, dersom et Skib for vor Regning bygges paa et privat Værft. Det vilde derfor være aldeles urimeligt og urigtigt og høi Grad uøkonomisk, at gaa den Vej, ikke at tale om den Fare, der ligger i at have et Skib under Bygning i et fremmed Land, naar en Krig udbryder, hvorved vi ganske kunne forhindres i at faae Skibet, netop naar vi skulle bruge det. Den Vej haaber jeg derfor ikke man vil gaa. Saa vilde jeg meget snarere gaa den Vej at benytte den Auktion, som med det Første skal afholdes i Italien over store Skibe. Man vil der sælge „Prindsesse Chlotilde“ og Fregatten „Magenta“. Om de kunne bruges af os, veed jeg ikke; men jeg kunde ialtsald tænke mig, at der var noget Fornuftigere i at gaa denne Vej, end i at lade et Skib bygge paa